

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Ответници: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Преюдициални въпроси

- 1) Налице ли е нарушаване на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане на неговия звукозапис, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾, в случаите, когато от неговия звукозапис се записват най-кратки откъси от звуци и се прехвърлят в друг звукозапис?
- 2) Представлява ли звукозапис, който включва прехвърлени от друг звукозапис най-кратки откъси от звуци, копие от този друг звукозапис по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО ⁽²⁾?
- 3) Могат ли държавите членки да предвидят разпоредба, която, подобно на разпоредбата на член 24, параграф 1 от Urheberrechtsgesetz (Закон за авторското право, наричан по-нататък „UrhG“), уточнява, че по своята същност обхватът на закрила на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане (член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО) и на разпространение (член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО) на неговия звукозапис е ограничен по такъв начин, че самостоятелно произведение, което е създадено, като свободно е използван неговият звукозапис, може да се използва без съгласието му?
- 4) Използва ли се произведение или друг закрилян обект по смисъла на член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29/ЕО за целите на цитиране, когато не може да се разпознае, че се използва чуждо произведение или чужд друг закрилян обект?
- 5) Оставят ли разпоредбите на правото на Съюза относно правото на възпроизвеждане и правото на разпространение на продуцента на звукозаписи (член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО и член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО) и относно изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29/ЕО и член 10, параграф 2, първо изречение от Директива 2006/115/ЕО) свобода на преценка при транспонирането в националното право?
- 6) По какъв начин при определянето на обхвата на закрила на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане (член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО) и на разпространение (член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО) на неговия звукозапис, както и на обхвата на изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29/ЕО и член 10, параграф 2, първо изречение от Директива 2006/115/ЕО) трябва да се вземат предвид основните права, закрепени в Хартата на основните права на ЕС?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

⁽²⁾ Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (ОВ L 376, 2006 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 14).

Преюдициално запитване от Tribunalul Cluj (Румъния), постъпило на 9 август 2017 г. — IQ/JP

(Дело C-478/17)

(2017/C 347/22)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: IQ

Ответник: JP

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли изразът „съдилищата на държава членка, които са компетентни по съществото на делото“, съдържащ се в член 15, да се тълкува в смисъл, че той се отнася както до съдилищата, които разглеждат делото в първоинстанционно производство, така и до въззивните юрисдикции? Може ли на основание член 15 от Регламент 2201/2003 ⁽¹⁾ делото да бъде прехвърлено към съд, който е по-подходящ, ако компетентният съд, от който се иска да прехвърли делото на по-подходящ съд, е въззивна юрисдикция, докато по-подходящият съд е първоинстанционен съд?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, каква съдба следва да отреди компетентният съд, който препраща делото към по-подходящия съд, на постановеното в първоинстанционното производство решение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 9 август 2017 г. — Neculai Tarola/Minister for Social Protection

(Дело C-483/17)

(2017/C 347/23)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Neculai Tarola

Отговорник: Minister for Social Protection

Преюдициален въпрос

Когато след изтичане на първите дванадесет месеца от упражняване на правото на свободно движение гражданин на друга държава членка на ЕС пристига в приемащата държава членка и работи (не по срочен трудов договор) в продължение на две седмици, за които получава възнаграждение, и след това става принудително безработен, запазва ли този гражданин статуса си на работник за не по-малко от още шест месеца за целите на член 7, параграф 3, буква в) и член 7, параграф 1, буква а) от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾, което му дава правото да получава социални помощи или, според случая, социалноосигурителни обезщетения на същото основание, както ако беше обичайно пребиваващ гражданин на приемащата държава?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединеното кралство), постъпило на 14 август 2017 г. — Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (с процесуален представител Euton)

(Дело C-491/17)

(2017/C 347/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom